

Un altre curs: de nou, el repte i l'esperança

Acabam d'iniciar un nou curs escolar. Aquest comença amb l'intent fallit de pacte per l'educació que proposà el ministre Gabilondo. Tal vegada alguns ja ni hi pensen perquè en el fons no ho creien possible. Nosaltres pensam que suposà una altra oportunitat perduda. Es van imposar altra vegada les diferències entre partits per damunt d'un consens global i que, malgrat totes les dificultats, hauria de ser possible per donar estabilitat al sistema educatiu.

Per altra banda ens demanam, qui n'assumeix les conseqüències? Per què no hi ha una reacció més enèrgica davant aquesta oportunitat perduda?

El nou curs també ve marcat pels retalls pressupostaris que afecten als equipaments, professorat i altres (transport escolar...) fet que ha estat destacat als mitjans de comunicació. Aquest retall ve justificat per la situació de crisi econòmica que patim i que afecta també a l'escola. Per una banda, es retalla la despesa pública en educació quan és sabut que la demanda de formació creix en època de crisi com a element que afavoreix l'accés al món del treball (és un bon exemple la demanda de matrícula a les escoles d'adults). Per l'altra, es destaca la necessitat d'innovació i educació com a factor determinant per a sortir de la crisi. Aquesta és la paradoxa.

Tanmateix hem de ser conscients que aquesta crisi no és una situació conjuntural i que res tornarà ser com abans tal com exposa Joan Subirats en un article escrit al País (4/09/2010).

També durant aquest curs es celebraran eleccions municipals i autonòmiques. Serà una oportunitat per a la reflexió ciutadana. Ben segur que l'educació tornarà a ser tema de debat. Caldrà recordar que el Consell Escolar de Menorca ha formulat una proposta de pacte per l'educació a nivell insular que mereix una resposta. Creim que els polítics s'hauran d'esforçar per canviar el seu discurs i fer-lo mínimament creïble, hauran de ser una mica valents per atreure a una ciutadania desencisada i aquesta haurà de fer un exercici de responsabilitat a l'hora de participar i decidir el seu vot.

Però malgrat aquest panorama en principi poc esperançador no podem oblidar l'optimisme inherent a la nostra tasca d'educar. Si l'escola ja no pot funcionar com abans hem d'emprar noves eines perquè la nostra feina sigui útil. Aquestes transformacions necessàries han de ser fruit d'un procés intern de cada centre i han d'afectar al conjunt de la tasca educativa: al rol de l'educador, a la metodologia, al saber, als espais, als formats dels continguts, als instruments de treball, als horaris i l'avaluació. El canvi és imprescindible i és possible des de la pròpia escola. Això sí, necessitam temps, mitjans i el recolzament institucional i social. Hem de treballar poc a poc i amb bones, des de la formació, la reflexió i la pràctica perquè tan dolent és instal·lar-nos en la queixa que ens paralitza com pretendre canvis accelerats sense suficient fonamentació.

Alhora hem de compartir la nostra tasca amb altres instàncies educatives, no es pot demanar tot a l'escola. Hem d'assumir allò que ens és més propi sense responsabilitzar-nos d'altres qüestions que no ens pertoquen.

Fer de l'escola un espai de renovació és, a grans trets, el que pretén any darrera any l'Escola d'Estiu per a Ensenyants que enguany ha complert la XXXIII edició. Malgrat no haver tingut pràcticament ressò en els mitjans de comunicació, l'edició ha estat un

èxit quant a nombre de participants als quals des d'aquí reiteram el nostre agraïment, així com a les dues administracions que ens ajuden econòmicament, la Conselleria d'Educació del Govern de les Illes i el Departament d'Educació del Consell Insular de Menorca.

Començar un nou curs amb activitats de formació i amb il·lusió renovada és un símptoma que l'educació a Menorca gaudeix de bona salut.

Moviment de Renovació Pedagògica de Menorca

Publicat al diari Menorca dia 15 d'octubre de 2010